

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 87/14
U Luxembourg 19. lipnja 2014.

Mišljenje nezavisnog odvjetnika u predmetu C-268/13
Elena Petru / Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu y Casa
Națională de Asigurări de Sănătate

Prema nezavisnom odvjetniku P. Cruzu Villalónu, država članica obvezna je odobriti pružanje liječničke usluge u drugoj državi Unije kada je nemogućnost pružanja te usluge na njezinom području posljedica povremenog i privremenog nedostatka u njezinim bolničkim ustanovama

Nezavisni odvjetnik, međutim, smatra da država članica, kada je riječ o problemu strukturne naravi, nije obvezna odobriti pružanje te usluge u drugoj državi ako bi takvo odobrenje dovelo u opasnost održivost njezinog sustava socijalne sigurnosti

Na temelju prava Unije¹ radniku se može odobriti odlazak na područje druge države članice kako bi mu ondje bila pružena liječnička pomoć primjerena njegovu zdravstvenom stanju. Potonji se može koristiti potrebnim uslugama kao da je osiguran u sustavu socijalne sigurnosti te druge države članice, pri čemu država boravišta snosi nastale troškove. Država članica boravišta ne može uskratiti navedeno odobrenje kada je pomoć potrebna radniku među zdravstvenim uslugama obuhvaćenima njezinim zakonodavstvom, a ne može biti pravodobno pružena na njezinom području s obzirom na radnikovo trenutačno zdravstveno stanje i mogući razvoj njegove bolesti.

E. Petru, rumunjska državljanka, pati od teške bolesti zbog čijeg je pogoršanja hospitalizirana u specijalnoj bolnici u Temišvaru (Rumunjska), gdje je utvrđeno da je njezino zdravstveno stanje tako teško da zahtijeva hitan zahvat. Tijekom bolničkog liječenja E. Petru se uvjerila da navedenoj bolnici nedostaje osnovna medicinska oprema i da je prenapučena, zbog čega je, uzimajući u obzir i složenost kirurškog zahvata kojem se morala podvrgnuti, zatražila odobrenje za izvođenje zahvata u Njemačkoj.

Iako je njezin zahtjev odbijen, E. Petru odlučila se operirati u Njemačkoj. Od nadležnih je rumunjskih tijela zatražila povrat ukupnih troškova zahvata koji su dosegli iznos od oko 18.000 eura.

Tribunalul Sibiu, kojemu je predmet dan na odlučivanje, zahtijeva od Suda da utvrdi predstavlja li općenita nestašica osnovnih medicinskih sredstava u državi boravišta okolnost u kojoj je onemogućeno pružanje liječničke usluge, tako da državljani te države članice može ostvariti pravo da mu se pružanje te usluge odobri u drugoj državi članici na teret sustava socijalne sigurnosti države boravišta.

Iako u ovom području već postoji sudska praksa Suda, **riječ je o prvom slučaju u kojem je potreba za korištenjem liječničkom pomoći u drugoj državi članici posljedica nestašice sredstava u državi boravišta.**

U današnjem mišljenju nezavisni odvjetnik P. Cruz Villalón analizira dva pitanja: kao prvo, mogu li nedostatak ili nestašica sredstava u jednoj bolničkoj ustanovi u određenim okolnostima biti jednakovrijedni nemogućnosti da se u dotičnoj državi pravodobno pruži određena zdravstvena

¹ Uredba (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice, kako je izmijenjena i pročišćena Uredbom (EZ) br. 118/97 od 2. prosinca 1996. (SL 1997, L 28, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 7., str. 7.). Činjenice u glavnom predmetu nastale su prije stupanja na snagu reforme predviđene Uredbom (EZ) br. 592/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. (SL L 177, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 118.).

usluga koju pokriva njezin sustav socijalne sigurnosti i, kao drugo, je li to tako u slučaju da su navedeni nedostaci ili nestašice u bolničkim ustanovama strukturne naravi.

Nakon što je podsjetio da su zdravstvene usluge, uključujući i one koje se pružaju u javnim sustavima, usluge ekonomske naravi podvrgnute slobodi pružanja usluga, nezavisni odvjetnik naglašava da države članice, iako pružanje tih usluga u drugoj državi članici na teret države boravišta mogu uvjetovati izdavanjem odobrenja, to odobrenje mogu uskratiti samo ako je na njihovu području moguće pravodobno primiti istovjetnu ili jednako učinkovitu liječničku uslugu.

Nezavisni odvjetnik sažeto izlaže sudsku praksu u tom području ističući da pacijent iz jedne države članice osiguran u javnom zdravstvenom sustavu ima pravo otići u drugu državu članicu Unije na teret sustava socijalne sigurnosti države svojeg boravišta kada mu istovjetno ili jednako učinkovito liječenje može biti pravodobno pruženo u toj drugoj državi članici, ali ne i u državi boravišta. U tim okolnostima pacijentov sustav osiguranja pokriva troškove nastale u inozemstvu. Ako navedeni uvjeti nisu ispunjeni, pacijent može otići u inozemstvo i ondje se koristiti uslugom na koju je imao pravo u svojoj državi osiguranja, pri čemu je povrat troškova moguć samo prema njezinoj tarifi, a ne prema iznosu fakturiranom u mjestu pružanja usluge.

Nezavisni odvjetnik u pogledu prvog pitanja ističe da, imajući u vidu da pravo Unije ne razlikuje razloge zbog kojih određena usluga ne može biti pravodobno pružena, **treba smatrati da je povremena nestašica materijalnih sredstava jednakovrijedna nedostatku povezanom s pomanjkanjem medicinskog osoblja.** Slijedom navedenog, nezavisni odvjetnik ocjenjuje da je **država članica obvezna odobriti pružanje liječničke usluge** koju pokriva njezin sustav socijalne sigurnosti **ako nedostatak privremene naravi u jednoj od njezinih bolničkih ustanova stvarno onemogućava pružanje te usluge.**

Međutim, nezavisni odvjetnik u odgovoru na drugo razmotreno pitanje ocjenjuje da **država članica nije obvezna izdati odobrenje za pružanje usluga pokrivenih svojim sustavom socijalne sigurnosti u drugoj državi članici Unije kada je nedostatak materijalnih sredstava potrebnih za pružanje predmetne zdravstvene usluge rezultat strukturnog nedostatka,** čak i ako bi to moglo značiti nemogućnost pružanja određenih zdravstvenih usluga. **Ona će biti obvezna izdati takvo odobrenje samo ako to ne bi dovelo u opasnost održivost njezinog sustava socijalne sigurnosti.**

U tom pogledu nezavisni odvjetnik navodi da se država članica kod koje postoje strukturni nedostaci **ne može suočiti s financijskim opterećenjem proizišlim iz masovne zdravstvene emigracije** osoba osiguranih u njezinom sustavu socijalne sigurnosti i, k tome, naglašava da je **jedno od ograničenja pri ostvarivanju slobode pružanja zdravstvenih usluga upravo to da se u opasnost ne dovode ni pružanje navedenih usluga ni naponi koje država članica boravišta pacijenta ulaže u planiranje i racionalizaciju u tom ključnom sektoru.**

NAPOMENA: Sud nije vezan mišljenjem nezavisnog odvjetnika. Zadaća nezavisnih odvjetnika je predložiti Sudu, u punoj neovisnosti, pravno rješenje u predmetu za koji su zaduženi. Suci Suda sada počinju vijećati u ovom predmetu. Presuda će se donijeti naknadno.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako veže i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) mišljenja objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke iznošenja mišljenja nalaze se na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106